

Kim Simonsen' tale 1. maj

Det talte ord gælder.

I dag mindes vi de kampe, vi har kæmpet. Og vi taler om de kampe, der ligger foran os.

Men måske skulle vi ikke kun kalde det en kampdag. Måske skal vi også kalde det en fællesskabsdag.

Fællesskabet er nemlig kernen i Danmark.

Det, der gør Danmark til et godt sted at leve, er det, vi er fælles om.

Vores værdier, vores fælles velfærd, vores fælles uddannelses- og sundhedssystem, vores fælles sociale sikkerhedsnet.

Det lyder stort og flot, men i virkeligheden er det ganske simpelt.

Fællesskab betyder, at vi ikke er ligeglade med hinanden.

At vi hjælper dem, der falder.

At når vi for eksempel investerer i uddannelse, så gør vi det ikke kun for vores egne børn. Men også for naboens børn.

Vores stærke fællesskab, betyder, at vi har tillid til hinanden. Og at vi tror på, at når vi står side om side, så kan vi mere sammen.

.....

Men vi må se i øjnene, at vores fællesskab er udfordret.

Der er blevet for meget 'jeg' i vores samfund. Og jeg har det svært med det ord.

Danmark er ikke noget, enkelte personer har skabt. Det er noget VI skaber. Alle sammen. Hver dag.

Vores samfund har 'vi' skabt sammen. Og vi bliver nødt til at stå sammen om at holde fast i fællesskabet.

For når 'jeg' bliver til 'dig og mig'. Og derefter til os og dem - så taber vi alle sammen.

.....

Desværre er der ved at blive et 'os' og 'dem' på arbejdsmarkedet.

Os der er ansat i faste stillinger. Og dem, som er fanget i vikariater og løntilskudsstillinger.

Os, der har høj løn og ordnende forhold. Og dem, som arbejder uden overenskomst og med få rettigheder.

Og alle os, der har vores på det tørre, må ikke vende det blinde øje til. Vi har et ansvar.

At der findes arbejde under dårlige forhold er ikke nyt. Det var faktisk det, der startede fagbevægelsen.

For der har altid været arbejdsgivere, som har forsøgt at tjene penge på at underbyde overenskomsterne.

Vi har også længe set, at den globale konkurrence flytter arbejdspladser rundt i hele verden.

Vi har set hvordan systuerne i Herning blev flyttet til Portugal og senere Bangladesh. Og vi har set hvordan IT og den grafiske produktion rykker til Indien og Kina.

Det nye er, at I gamle dage var det virksomhederne, der flyttede ud for at finde billigere løn og dårligere forhold for lønmodtagerne. Nu rykker den lave løn og de dårlige rettigheder ind.

Vi ser det i landbruget.

Vi ser det på hotellerne og restauranterne.

Vi ser det i flyselskaberne.

Ja selv i den offentlige sektor oplever vi, at arbejdsforholdene er under pres. Og at det, der før var fuldtidsstillinger, nu slås op som vikariater.

Dårlige vilkår spreder sig. Derfor kan vi ikke bare lade som ingenting.

Vil man se, hvor slemt det kan gå, behøver vi ikke engang at lede længe. Tag blot et kig rundt i Europa!

I Europa har ungdomsløsheden bidt sig fast.

Og det betyder, at vi tvinger vores unge til at jagte erfaring og en mulig ansættelse gennem det ene ulønnede praktikophold og løntilskudsjob efter det andet.

Vi troede, det ikke kunne ske i Danmark, men nu kommer det snigende.

Vi står fast: alt arbejde i Danmark skal foregå på ordentlige vilkår. Udlændinge og udenlandske virksomheder er velkomne, så længe de følger overenskomsterne og danske arbejdsmiljøregler.

Og vores ansvar stopper ikke ved grænsen.

I år er det to år siden at tøjfabrikken Rana Plaza styrtede sammen i Bangladesh. Mere end 1.000 tekstilarbejder omkom mellem t-shirts og bukser syet til danske børn.

Når vi taler om vores fællesskab, vores velfærd og vores arbejdspladser kalder vi det den Danske Model. Lad os sammen arbejde for, at styrke arbejdere overalt i verden. Så den danske model også bliver deres model.

.....

Fællesskabet lider også, når vi mister tilliden til hinanden.

Tag bare debatten om arbejdsløse og kontanthjælp.

Når man lytter til blå blok, kan man let komme til at tro, at hvis bare vi skruer ned for ydelsernes, så får vi arbejdsløse og syge i job.

Sidst det var anerkendt politik, var da Jakob Haugaard sagde, at hvis arbejde er sundt, så giv det til de syge ☺

Jeg vil godt dele en hemmelighed med jer: Det er ikke rigtigt.

Folk er ikke arbejdsløse fordi de er dovne. De er arbejdsløse, fordi der ikke er job at få.

Og så har vi faktisk mennesker, som er syge og har det svært. Men dem får vi ikke i arbejde ved at gøre dem fattige. Vi får dem kun i arbejde, hvis arbejdsgiverne tager deres ansvar alvorligt, og hvis vi får skabt nye jobs.

Vi har i Danmark valgt at opbygge et fleksibelt arbejdsmarked. Det gør os hurtige til at omstille os. Det gør os rige. Men det betyder også, at vi næsten alle kommer til at opleve at stå uden arbejde på et tidspunkt i vores liv.

Selvfølgelig, skal det være sådan at der er en gevinst ved at arbejde. Det skal der ikke være tvivl om.

Men vi må ikke glemme, at hvis forskellen bliver for stor, betyder det, at et mistet arbejde ender med, at man måtte gå fra hus og hjem.

Siden dagpengereformen i 2010 har flere end 51.000 mennesker mistet retten til dagpenge.

51.000 mennesker.

De kloge sagde, at hvis bare vi tog dagpenge fra de ledige, så ville de finde jobs. Ingen havde åbenbart tænkt på, at der ikke er ledige jobs nok.

Regeringen har forsøgt at få os til at glemme det. Vi skal ikke tale dagpenge før efter valget, siger de. Men det har vi i HK ikke ladet dem slippe afsted med. Og det har vi heller ikke tænkt os at gøre i fremtiden.

I Finansloven var HK med til at sikre, en ny midlertidig løsning. Vi fik indført den nye arbejdsmarkedsydelse, der her og nu holder hånden under nogle af de, der mistede først deres job og senere deres dagpenge.

Nu må det være på tide med en blivende løsning. Hvorfor kan vi ikke få at vide, hvad Regeringen eller Venstre vil?

Et nyt dagpengesystem har for mig at se tre pejlemærker: det skal være lettere at komme ind, det skal være mere fleksibelt og der skal være færre, der falder ud.

Jeg har ikke brug for teknik og lovforslag. Men jeg synes vores politiske ledere skylder os at udpege retningen. Hvad er det I vil?

Flere partier har klart meldt ud, at de ønsker en nulvækst, og det vil udhule vores fælles velfærd.

Men også under den nuværende regering har fællesskabet været på skrump.

Hvornår holdt vi op med at tro på, at fælles problemer løses bedst af et stærkt fællesskab?

Når velfærd opgøres i firkantede regneark kommer der firkantede resultater ud.

Det er mærkeligt, at det regnes som en gevinst – en indtægt – for samfundet, når vi fyrer offentlige ansatte, der leverer velfærd til os alle.

Men at det er en udgift, når vi vil uddanne de ledige og give dem nye muligheder.

Det er mærkeligt, at det tæller som en gevinst, når vi fyrer ansatte i Skat. Til trods for at de er deres løn mange gange værd, fordi de inddriver de mange milliarder, som virksomheder og private skylder fællesskabet.

Vi skal væk fra et politisk system, hvor det er regneark, der står for politikudviklingen.

Jeg ved godt, at der er nogen, der forsøger at bruge krisen og globaliseringen som argument for lavere skat, mindre velfærd og dårligere løn.

Til dem vil jeg bare spørge: Hvorfor vælger Apple at investere milliarder i Viborg og Danmark?

Er det på grund af den lave skat?

Er det på grund af den billige arbejdskraft?

Er det på grund af udsigten til dårligere velfærd?

Nej.

Det er fordi, vi har investeret i en nation af mennesker, der har fået uddannelse, som kan tænke selv og tage ansvar.

Det er fordi vi har investeret i fælles skoler, veje og hospitaler.

Det er fordi vi har investeret i et samfund, der hænger sammen.

Derfor er løsningen på vores udfordringer ikke at gøre op med fællesskabet. Tvært om. Det er det vi har fælles, der gør os stærke.

I år er valgår.

Og kære Lars og Helle: Lad os få en folketingsvalgkamp, der ikke drukner i spin og politisk drilleri, eller om os og dem, men handler om visioner og løsninger. Om hvor vi vil hen med vores samfund.

For der er brug for løsninger.

Og der skal ikke være tvivl om, hvad fagbevægelsen mener.

- Der skal investeres i job og uddannelse
- Der skal sikres ordentlige arbejdsvilkår for alle
- Og vi skal have genskabt et dagpengesystem, der giver tryghed og job.

Vores samfund er skabt af stærke fællesskaber. Men husk, at alle fællesskaber består af individer, der er deler en sag.

Det var handelsmedhjælpere, der i 1897 samlede deres kolleger i et baglokale i Istedgade, for at gøre noget ved deres elendige forhold. Det var kvinderne, der for 100 år siden kæmpede for deres valgret. Det er bagerjomfruerne i Meyers bageri på Nørrebro, der sidste år blev enige om, at nu måtte det være nok.

'Vi' er det, som skaber fællesskaberne.

God fællesskabsdag!
God kampdag!